

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-139/12

**Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona
versus
Generalidad de Cataluña**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo)

Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Maksuvabastus — Tehingud, mis puudutavad väärtpaberite müüki ja millega kaasneb kinnisasja omandi üleminek — Maksustamine käibemaksust erineva kaudse maksuga — ELTL artiklid 49 ja 63 — Puhtalt riigisisene olukord

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (kümnes koda), 20. märts 2014

1. *Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Keeld koguda muid siseriiklikke makse, mis on käsitatavad kumuleeruvate käibemaksudena — Mõiste „käibemaksud” — Ullatus — Varaliste õiguste üleminekult ja dokumentaalselt tõestatud õiguslikelt toimingutelt tasutav maks — Lubatavus*

(Nõukogu direktiivid 77/388 ja 91/680)

2. *Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtu pädevus — Piirid — Ilmselt asjakohatud küsimused ja oletuslikud küsimused, mis on esitatud kontekstis, mis välistab tarviliku vastuse — Küsimused, mis ei ole põhikohtuasja esemega seotud*

(ELTL artikkel 267)

3. *Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtu pädevus — Piirid — Küsimus, mis on esitatud menetluses, mis puudutab puhtalt siseriiklikku olukorda — Vastuvõetavus lähtuvalt liidu õigusnormist seetõttu, et sellele normile on siseriiklikus õiguses viidatud või siseriiklikus õiguses ette nähtud diskimineerimiskeelu tõttu*

(ELTL artikkel 267)

1. Kuuenda direktiivi 77/388 kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (muudetud direktiiviga 91/680), tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt maksustatakse enamusosaluse omandamine sellise äriühingu kapitalis, mille vara koosneb peamiselt kinnisasjadest, käibemaksust erineva kaudse maksuga.

Nimelt on Euroopa Kohus on nende õigusnormide kooskõla kohta kuuenda direktiivi artikli 33 lõikega 1 oma seisukoha juba võtnud määruses, mille ta tegi 27. novembri 2008. aasta kohtuasjas C-151/08: Renta. Euroopa Kohus leidis nimetatud määruses, et selliste tunnustega maks nagu vara ülemineku maks erineb käibemaksust nii, et seda ei saa määratleda maksuna, millel on käibemaksu tunnused kuuenda direktiivi artikli 33 lõike 1 tähenduses.

Lisaks, kuna sellega lubab liidu õigus ka erinevate maksustamiskordade olemasolu, võib niisuguseid makse sisse nõuda ka siis, kui nende sissenõudmisega võib kaasneda kumuleerumine käibemaksuga ühe ja sama tehingu raames.

(vt punktid 28, 29, 31 ja resolutsioon)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 33–36)

3. Kuigi – võttes arvesse pädevuse jaotust eelotsusemenetluses –siseriiklik kohus on see, kellel tuleb määratleda Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste ese, peab viimane oma pädevuse hindamiseks kindlaks tegema, millistel asjaoludel siseriiklik kohus talle eelotsusetaotluse esitas. Nii ei ole Euroopa Kohus pädev eelotsuse küsimusele vastama, kui on ilmne, et liidu õigusnormi, mille tõlgendamist Euroopa Kohtult taotletakse, ei ole võimalik kohaldada.

Mis puutub asutamisvabadust ja kapitali vaba liikumist käsitlevatesse Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetesse, siis need ei kuulu kohaldamisele olukorras, mille kõik asjaolud leidsid aset ühe liikmesriigi piires.

Siiski teatavatel konkreetsetel asjaoludel ei takista olukorra puhtalt riigisisene iseloom seda, et Euroopa Kohus ELTL artikli 267 alusel esitatud küsimusele vastaks. Niisuguse juhtumiga võib olla tegemist eelkõige olukorras, kus liikmesriigi õigus kohustab eelotsusetaotluse esitanud kohut tagama liikmesriigi kodanikule samad õigused kui need, mis samasuguses olukorras tulenevad liidu õigusest teise liikmesriigi kodanikule või kui eelotsusetaotlus puudutab niisuguseid liidu õiguse sätteid, millele liikmesriik viitab selleks, et teha kindlaks, milliseid norme tuleb puhtalt riigisisesele olukorrale kohaldada.

(vt punktid 40–44)